

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. március hó 02. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi október hó 17. napján kihirdetett 4.B.823/2013/44. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a 3. tényálláspontban írt cselekményét testi sértés büntette kísérletének (Btk. 164. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont I. fordulat) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10.000 (Tízezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét testi sértés vétségében (Btk. 164. § (1) bek., (9) bek. c) pont), rongálás vétségében (Btk. 371. § (1) bek., (2) bek. a) pontja), garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bek.), lopás vétségének kísérletében (Btk. 370. § (1), (2) bek. b), bc) pont), valamint testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1), (4) bek. b) pont) állapította meg és halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 3 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére téves jogi minősítés, gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétsége helyett életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítása és halmazati büntetésül magasabb tartamú szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés kiszabása végett fellebbezett.

A védő a vádlott nevében is elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot.

A vádlott az ítéletábrához benyújtott több írásbeli beadványában fejtette ki fellebbezésének indokait. Az 1., 2. és 3. tényállási pontokban rögzített cselekményeivel egyetértett, de az életveszélyt okozó testi sértés vétségének megállapításával nem, mivel valójában olyan sérülést okozott, amely 3 hét alatt gyógyult. Csak azért vállalja a felelősséget, amilyen sérülést valójában okozott. Kifejezte szándékát, hogy a társadalom hasznos tagjává kíván válni.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Az életveszélyt okozó testi sértés gondatlanságból elkövettkénti minősítését helytállónak ítélte. Álláspontja szerint e cselekmény tekintetében a vádlotti tévedésre, egyben a tévedést okozó gondatlanságra vonatkozó bírósági érvelés kellő alappal nem támadható, figyelemmel a 4/2013. BJE határozat 5. pontjában írtakra is. Indítványozta valamennyi tényállás kisebb fokú kiegészítését, illetve pontosítását az iratok tartalma alapján. Álláspontja szerint az 1. tényállás bizonyítékaiból megállapítható, hogy a számok valójában társasházak és nem lakások házsámai, a vádlott egymást követően mintegy 20-30 perc eltéréssel az említett számú társasházak, illetve lépcsőházak közös kaputelefonjait rongálta meg és a társasház közösségeknek okozott kárt. A két házsám két külön épületben, egymástól eltérő helyen található, így a vádlotti cselekvőség nem egyszerre azonos időben valósult meg. Az 1. tényállás szerinti garázdaság vétsége a Btk. 6. § (2) bekezdése értelmében folytatólagosan elkövetett, mert a vádlott a köznyugalmat sértő cselekményeit egységes akarat elhatározással rövid időközönként többször követte el.

Az ítélet 3. tényállásában szereplő védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés vétségével kapcsolatban a tényállás kiegészítésének eredményeként megállapítható, hogy azáltal, hogy a vádlott ...-t egy szöges deszkalappal három esetben közepes erővel megütötte, amelynek során több testrészen is 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott, a veszélyes eszköz használatával legalább is belenyugodott abba, hogy a sértettnek 8 napon túl gyógyuló sérülései keletkezhetnek. Ezért az említett cselekvősége nem könnyű testi sértés bűncselekményeként, hanem a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdésre figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés bűntettének kísérleteként minősítendő.

A további tényállások esetében a vádlott terhére rótt cselekmények jogi minősítését törvényesnek ítélte.

Összességében az 1. és 3. tényállásban írt cselekmények jogi minősítésének megváltoztatását indítványozta, a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést pedig fenntartotta.

Az ítéletábrá a minden irányú fellebbezések folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül teljes terjedelmében a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelen lévő képviselője érdemben az átiratában foglaltakat fenntartotta. A védő a fellebbezést változatlan irányban és tartalommal terjesztette elő.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az általa megállapított tényállás javarészt megalapozott, kiegészítést a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján csupán a 3. tényállás igényel osztva a fellebbviteli főügyészség észrevételét is.

Az ítélet 5. oldal utolsó bekezdése annyiban pontosítandó, hogy a vádlott által felkapott deszkalap kb. 1 méter hosszú volt és egyik végéből szög állt ki és a vádlott általi használat során el is tört. E körben egybehangzóan nyilatkozott ... és ... a nyomozás során, de a tárgyaláson is, melyet a 24. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 17-18. oldala tartalmaz.

Az így kiegészített tényállást az ítélet tábla megalapozottnak találta és a másodfokú eljárásban irányadónak. A fellebbviteli főügyészség indítványozta a 2. tényállás kiegészítését is azzal, hogy a vádlott a ... Áruháza önkiszolgáló pénztárán túlhaladt az eltulajdonítani szándékozott áruval, az áruvédelmi szerkezet csak az önkiszolgáló pénztár utáni biztonsági kapunál jelzett.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a kiegészítés nem szükséges, mivel a törvényszék által megállapított tényállásban szerepel az ítélet 5. oldal 3. bekezdés utolsó mondatában.

A vádlott az 1., 2. pontban írt cselekmények elkövetését beismerte, míg a 3. pont alatti elkövetését a tárgyalási szakban tagadta, ugyanakkor az ítélet táblához intézett beadványában már nem vitatta.

A 4. pont alatti cselekmény esetében a bíróságnak rendkívül ellentétes bizonyítékok álltak rendelkezésére. Utóbbi két tényállás esetében a törvényszék a tényállást a bizonyítékok okszerű értékelésével mérlegelés útján állapította meg számot adva arról, hogy mely bizonyítékokat fogadott el és melyeket nem. A vádlott terhére rótt valamennyi bűncselekmény vonatkozásában okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A részfelmentést célzó védelmi fellebbezés a testi sértés elleni cselekmények esetében a bizonyítékok értékelését támadja, amely a Be. 351. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a megalapozott tényállásra - a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A törvényszék a vádlott cselekményeit túlnyomórészt helyesen minősítette, azonban jogi indokolása hiányos, kiegészítése indokolt.

Az 1. alatti cselekmény esetében az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség folytatólagos elkövetés megállapítását célzó indítványát.

A vádlott röpke félóra leforgása alatt több bűncselekmény törvényi tényállását is megvalósította. Egyrészt a garázdaság vétségét, mivel cselekedete a társadalmi együttélés szabályait tudatosan semmibe véve olyan erőszakos magatartást tanúsított, ami a kaputelefonok ökölrel történő megütésében és lefejelésében nyilvánult meg, amely magatartás megbotránkozás vagy riadalom keltésére alkalmas volt. A megbotránkozás vagy riadalom tényleges bekövetkezése nem törvényi feltétel, elegendő a reális veszély fennállása. Ez esetben azonban a riadalom be is következett, hiszen ... tanú beszámolt egy

kisgyermekes hölgyről, aki megriadt a vádlott cselekvőségétől (nyomozati iratok 33. oldal), aki mint az iratokból megállapíthatóan ... volt, aki gyermekével közlekedett és megerősítette a ... által előadottakat (nyomozati iratok 37. oldal).

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlotti cselekvőség nem egyszerre azonos időben valósult meg, ezért a Btk. 6. § (2) bekezdés értelmében folytatólagosan elkövetettként minősül.

Folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes akarat elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. A tényállásból megállapíthatóan a alatti társasházi lakások előtt tanúsított garázda magatartásával a lakások kaputelefonjait rongálta meg a vádlott, de az ítéletábra álláspontja szerint egyrészt, hogy a fenti lakások egy társasházi lakóközösséghez vagy kettőhöz tartoznak nem állapítható meg az iratokból, csupán annyi, hogy a közös képviselők személye különböző, így a ... szám alatti ..., míg a ... szám alatti ház esetében ... a közös képviselő. Továbbá az iratokból az sem állapítható meg kétséget kizáróan tehát, hogy ez ugyanaz a lakóközösség lenne, másrészt a vádlott cselekménye az épületen kívül az utcán zajlott és bárki arra járó személy esetében fennállt a riadalom bekövetkezésének a reális esélye. Fentiekben túl pedig a viszonylag rövid időköz ez esetben az ítéletábra álláspontja szerint folyamatos elkövetést, természetes egységet eredményezett.

Az 1. tényállás alatti cselekmény esetében a törvényszék a garázdaság vétsége mellett a rongálás vétségét is a vádlott terhére állapította meg és erre bűnösséget alapított. A garázdaság szubszidiárius bűncselekmény, megállapítására akkor kerülhet sor, ha az adott magatartás folytán egyben súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Ha az elkövető a garázdaság, valamint a rongálás törvényi tényállását is megvalósítja és ez utóbbi büntetési tétele azonos vagy enyhébb a garázdaságénál bűnhalmazat létesül, mint ahogyan ezt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította.

A 34/2007. sz. BK. vélemény II. pontja kimondja, hogy a garázdasággal kapcsolatban a bűnhalmazat helyes megítélésénél a garázdaság elkövetési magatartásából kell kiindulni. A tanúsított magatartás erőszakos volta két irányban nyilvánulhat meg, személy vagy dolog ellen. A dolog elleni erőszakkal elkövetett garázdaságnál az egység, illetőleg a bűnhalmazat értékelése részben hasonló, részben pedig eltér a személy elleni erőszakos magatartástól. A bűnhalmazat kérdése a garázdasággal elkövetett rongálásnak azokban az esetekben kerülhet szóba, ha a rongálás önállóan is megvalósít bűncselekményt. Ha a garázdaságot dolog elleni erőszakos magatartással követik el és ez utóbbi csupán szabálysértést valósít meg, a garázdaság mellett a rongálás szabálysértésének a megállapítására nem kerülhet sor. A dolog elleni erőszakos magatartás fogalmába ugyanis a - csak szabálysértést megvalósító - csekélyebb károkozás, jelentéktelen állagsérelem beletartozik. Fentiekből következően helyesen ítélte meg a törvényszék, hogy a vádlott azon cselekménye, amely lényegében 1 rb. rongálás vétségét valósíthatta volna meg, a ... sz. társasház kapucsengőjében okozott 10.000 Ft-os kárra tekintettel csupán szabálysértés, így beleolvad a garázdaság vétségébe.

A 2. alatti lopási cselekményét a törvényszék helyesen minősítette lopás vétségének kísérleteként, mely cselekmény tekintetében a vádlott különös visszaeső.

A 3. alatti cselekmény elsőfokú bíróság általi minősítését és annak indokait a másodfokú bíróság nem osztotta. Egyetértett azonban a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettekkel, illetőleg a fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselőjének álláspontjával. Iratellenesen állapította meg a törvényszék ítéletének 13. oldalán a cselekmények jogi minősítésének 3. bekezdésében az eszköz hiányát, így az mellőzendő, hiszen az irányadó tényállásban maga is rögzítette, hogy a vádlott deszkalappal bántalmazta a sértettet.

A közel 1 méter hosszú szöges deszkalappal történő bántalmazás során a vádlott az irányadó tényállás alapján három alkalommal közepes erővel ütötte meg a védekezésre képtelen állapotban lévő (alvó) ...t, aki több testfelületen 8 napon belüli sérüléseket szenvedett, de osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját is, a veszélyes eszköz használatával belenyugodott abba, hogy ...nak 8 napon túli sérülései keletkezhetnek, így cselekménye a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérleteként minősül, melynek büntetési tétele 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés.

A 4. tényállás esetében megalapozottnak bizonyult az elsőbírói következtetés, nevezetesen, hogy a vádlott a személyére irányuló támadás közvetlen veszélyét tévesen tételezte fel, ezért tévedésben volt és a Btk. 20. § (1) bekezdésére figyelemmel a vád tárgyává tett szándékos bűncselekményért nem vonható felelősségre és az elsőfokú bíróság ezen következtetését az ügyész sem támadta.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és helyesen értékelte. A többszörös visszaesővel szemben kiszabott szabadságvesztés tartama, amely lényegesen enyhébb a középértéknél, eltúlzottnak egyáltalán nem tekinthető, így annak enyhítése szóba sem kerülhetett. Ugyanakkor nem találta az ítéletábla alaposnak az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát sem. A vádlott viszonylag kisebb tárgyi súlyú bűncselekményeket követett el, amelyek közül kettő kísérleti szakban maradt és javára értékelendő az időmúlás is. Az ítéletábla úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok hatályosulásához, annak lényeges súlyosítása nem indokolt figyelemmel a Be. 371. § (2) bekezdésére is.

Az ítélet járulékos rendelkezései szintén törvényesnek bizonyultak. Mindezek alapján az ítéletábla a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2015. március 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 4.B.823/2013/44. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2015. március hó 2. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. március 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke